

ירצה שש וחצי שנות מאסר על עבירות מס וסחיטה לאחר שערעורו נדחה בעליון

בית המשפט העליון דחה ערעור של שני נאשמים על עבירות מס, סחיטה וניסיון סחיטה באיומים [רע"פ 1337/17]. השניים הוציאו חשבוניות פיקטיביות, ניכו מיסים ללא היתר, שיבשו הליכי משפט ואף איימו על פקח של ועדה מקומית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשם, אך הם פנו לעליון בבקשה להקלה נוספת ובבקשה להתחיל לשלם את הקנס לאחר ריצוי עונשם. בית המשפט העליון דחה את ערעורם וקבע כי נאשם א' ירצה 6.5 שנים וישלם מיליון ₪ קנס ואילו נאשם ב' ירצה 4 שנות מאסר וישלם קנס בסך 300,000 ₪.

שני המערערים הורשעו בית המשפט השלום ת"א בעבירות מס, עבירות סחיטה ועבירות של ניסיון סחיטה באיומים. הם הוציאו חשבוניות פיקטיביות וניכו מיסים ללא היתר, מבקש א' לא שילם מיסים בגין שכר דירה והורשע גם בעבירות של שיבוש הליכי משפט, מבקש ב' זייף כרטיסים. בסה"כ מעשיהם גרמו נזק של עשרות מיליוני ₪ לאוצר המדינה. נוסף על כך, שניהם איימו על פקח של ועדה מקומית לבנייה בגין צו הריסה שהוצא על בנייה לא חוקית של מבקש א'. הם הורשעו לאחר שמיעת ראיות בכל העבירות שיוחסו להם. גזר דינם נקבע בבית המשפט השלום ועל מבקש א' נגזרו 9 שנות מאסר וקנס בסך 4 מיליון ₪, על מבקש ב' נגזרו 6.5 שנות מאסר וקנס בסך 800,000 ₪.

שני הנאשמים ערערו על העונש בפני בית הדין המחוזי ת"א. ערעורם התקבל ובית המשפט המחוזי קבע 6.5 שנות מאסר למבקש א' וקנס בסך מיליון ₪ ואילו מבקש ב' ירצה 4 שנות מאסר וקנס בסך 300,000 ₪. הם ערערו בפני בית המשפט העליון בבקשה לקבל הקלה נוספת בעונשם.

הדין בערעורם התקיים בבית המשפט העליון, בתאריך 18.2.18, בראשות כב' השופט ס' ג'ובראן. ב"כ המבקשים טען כי גם בית המשפט המחוזי החמיר יתר על המידה בעונשם. נוסף על כך לא צוין מתי עליהם לשלם את הקנס ולכן הם מבקשים לשלמו רק לאחר ריצוי עונשם. כמו כן טוען מבקש א' כי היה נתון במעצר בית באיזוק אלקטרוני 11 חודשים ויש להפחית זמן זה מעונש המאסר; ב"כ המשיבה טען כי יש לדחות את הבקשה, כי לא נפל כל פגם בהחלטה של בית המשפט המחוזי, לא חלה כל חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת ואין מקום לדחות את תשלום הקנסות.

שופט בית המשפט העליון הסכים עם טענות המשיבה. אין מעניקים רשות ערעור שנייה, אלא אם הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, או בשל שיקולי צדק ייחודיים. במקרה הנדון אין כל שיקולי צדק ולא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא. נוסף על כך, טענות בגין חומרת עונש אינן עילה לרשות ערעור, אלא אם העונש חרג ממדיניות הענישה המקובלת. יתרה מכך, בית המשפט השלום החמיר בעונשם ואילו בית המשפט המחוזי הקל בצורה משמעותית בעונשי המבקשים. בכל הקשור למועד תשלום הקנס, אין מקום שישלמו אותו רק לאחר ריצוי עונש המאסר ואין מקום לדון עימם על הסדר, כפי שביקשו. סוף דבר, המבקשים ירצו את העונשים הבאים כפי שנקבע בערעורם במחוזי: מבקש א' ירצה 6.5 שנות מאסר וישלם קנס בסך מיליון ₪. מבקש ב' ירצה עונש מאסר של 4 שנים וישלם קנס בסך 300,000 ₪. הם יחלו לשלם את הקנס עם תחילת ריצוי עונשם.

ב"כ המשיבה, מדינת ישראל: עו"ד רוני זלושינסקי.

ב"כ המערערים: עו"ד אהרן בן שחר, עו"ד תמיר חזז.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}